

nemohl nss uznati, že by žal. úřad měl pro svůj výrok, kterým zamítl vznesené námitky jako bezdůvodné, ve spisech, resp. v provedeném řízení dostatečný, procesně bezvadný podklad, což tím více padá na váhu, když stížnost tvrdí, že u st-le v důsledku scelování nastala podstatná změna v dosavadním způsobu hospodářském. Neboť kdyby v tom směru měl st-l pravdu, nemohly by mu svrchu zmíněné pozemky po rozumu § 28 scel. zák. bez jeho přivolení býti v náhradu přiděleny.

Jest tedy nař. rozhodnutí v naznačeném směru stíženo podstatnou vadou řízení.

Č. 8294.

Zemědělství: K výkladu mor. zák. o scelování pozemků.

(Nález ze dne 13. prosince 1929 č. 22.517.)

V ě c: Alois Ch. v T. (adv. Dr. Bedř. Židlický z Prahy) proti ministerstvu zemědělství stran změny scelovacího plánu.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Proti scelovacímu plánu obce T., jenž byl podle ustanovení § 97 zák. ze 14. května 1910 č. 53 z. z. mor. ediktem místního komisaře ze 16. prosince 1921 po dobu 14 dnů veřejně vyložen, podali námitky kromě jiných účastníků scelování též manželé Metoděj a Marie N. v T. — — — — —

O námitkách bylo pořadem stolic rozhodnuto nař. nálezem min. komise pro agrární operace. — — — — —

O stížnosti nss uvážil: — — — — —

St-l namítá, že odevzdal půdu suchou, avšak dostává půdu mokrou, nevyoranou a nevyhnojenou. Celou půdu musí odvodniti. Parcela č. 425 je krajní a příjezdní se tří stran, kdežto nyní jest posunuta výše. Celou parc. č. 425 obdělával vždy jednou plodinou. Bude-li st-li zachován celý pozemek parc. č. 425, docílí se tím u něho vydatnějšího obdělávání zemědělské půdy a účinnějšího hospodaření.

Námitky tyto jsou přípustny jenom potud, pokud se týkají pozemků, jež st-li napadeným rozhodnutím byly přiděleny výměnou za západní část náhradního pozemku č. 425, kdežto námitky ty, pokud se týkají ostatních dříve prozatímně přidělených pozemků, jsou nepřípustny, neboť pozemky ty nebyly předmětem napadeného rozhodnutí (§ 2 zák. o ss).

Pokud pak jde o pozemky, jež byly st-li přiděleny výměnou za západní část náhradního pozemku parc. č. 425, sluší k námitkám právě uvedeným podotknouti, že dle zákona o scelování pozemků není zásadně vyloučeno, aby za pozemek odvodněný, vyhnojený a vypracovaný přidělen byl pozemek potřebující odvodnění, vyhnojení a vypracování. Pro opačný názor st-lův není v zákoně o scelování pozemků nijaké opory. Jsou tedy uvedené námitky bezdůvodné.

Tím je arciť vyřešena toliko otázka možnosti výměny takových pozemků při změně scelovacího plánu. Jiná je však otázka náhrady nákladů

vynaložených na odvodnění parc. č. 425, resp. otázka vyrovnání. Dle § 92 mor. z. z. č. 30/1884, dle něhož pro poměry, ke kterým nebyl dle § 81 č. 1 a 2 při odhadování pozemků vzat zřetel, dlužno, pokud se mezi majetníky pozemků těchto a onou osobou, již pozemky ty jakožto náhrady jsou přikázány, shoda nestala, vyrovnati se penězi. Tato otázka vymyká se však z kognice nss-u, nejsouc předmětem napadeného rozhodování.

Rovněž okolnost, že kdyby parcela č. 425 byla ponechána st-li, bylo by docíleno pro něho vydatnějšího obdělávání půdy a účinnějšího hospodaření, jest sama o sobě pro změnu scelovacího plánu irelevantní, neboť ani pro tento názor, že by již v takovém případě byla změna scelovacího plánu nemožna, není opory v zákoně.

Podle § 27 mor. zákona scelovacího z r. 1884 č. 30 má každý účastník scelování právní nárok na náhradu za své dosavadní pozemky podle jejich odhadní ceny. Není tu tedy pro posouzení dané otázky rozhodujícím činitelem bonita jednotlivých pozemků, nýbrž celkový stav všech náhradných pozemků dohromady.

Co se týče námitky, že st-l k předmětné záměně pozemků nedal souhlasu, takže provedená změna bez jeho souhlasu přičí se ustanovení § 12 scelovacího zákona, dle něhož vyrovnání nesmí se státi proti vůli osoby, již jest uspokojiti, a jest tudíž neplatná, jest námitka tato, jak jasně vysvitá z ustanovení § 12 zák. ze 7. června 1883 č. 92 ř. z., kteréžto ustanovení bylo převzato do § 27 mor. z. z. č. 30/1884, bezdůvodna, neboť souhlas tam požadovaný týká se peněžitého vyrovnání za nepatrné rozdíl mezi pozemky starými a náhradnými (§ 27 odst. 2 věta 1. cit. zák. č. 30/1884). O takový případ však v daném sporu nejde.

Že by pak tu byl případ § 28 mor. z. z. č. 30/1884, dle něhož nesmí býti nikomu přidělen bez jeho přivolení takový pozemek v náhradu, kterého by nemohl vzdělávati bez přeložení dvorce, nebo bez podstatné změny v celém dosavadním způsobu hospodářském hlavního statku, netvrdí ani stížnost sama. K pouhé změně scelovacího plánu však takový souhlas nikde v zákoně není předepsán.

St-l dále namítá, že výměna jest provedena k jeho nepoměrnému neprospěchu. I tu sluší poukázati na svrchu citované ustanovení § 27 mor. zem. zák. č. 30/1884, podle něhož má každý účastník scelování právní nárok na náhradu za své dosavadní pozemky podle jejich odhadní ceny. Nepadají tedy při posouzení otázky, stala-li se provedená změna scelovacího plánu k nepoměrnému neprospěchu st-lovu, čili nic, na váhu jednotlivé pozemky samy o sobě, nýbrž celkový stav všech náhradných pozemků dohromady. I bylo i tuto námitku zamítnouti jako bezdůvodnou.

č. 8295.

Mimořádná opatření poválečná: Je báňský podnik povinen platiti zaměstnavatelské příspěvky podle opatření Stálého výboru Nár. shromáždění č. 494/20 za svoje zaměstnance také za dny nedělní a sváteční a za dny, kdy zaměstnanec pro nemoc nepracoval?

(Nález ze dne 16. prosince 1929 č. 7936/27.)